

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 listopada 2002 r.

w sprawie dopuszczalności pomocy publicznej udzielanej na szkolenia na potrzeby określonych przedsiębiorców.

Na podstawie art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 141, poz. 1177) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki udzielania pomocy publicznej przeznaczonej na szkolenia na potrzeby określonych przedsiębiorców, bezpośrednio związane z rozwojem ich przedsiębiorstw, zwanej dalej „pomocą na szkolenia”;
- 2) koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą na szkolenia;
- 3) stopień podwyższenia maksymalnej intensywności pomocy na szkolenia dla małych i średnich przedsiębiorców w zależności od obszaru, na którym przedsiębiorca prowadzi działalność.

§ 2. 1. Warunkiem udzielania pomocy na szkolenia jest przedstawienie przez przedsiębiorcę dokumentacji kosztów określonych w § 3.

2. Jeżeli szkolenie zawiera zarówno elementy szkolenia specjalistycznego, jak i szkolenia ogólnego, które nie mogą zostać wyodrębnione w celu ustalenia intensywności pomocy na szkolenia, przyjmuje się maksymalną intensywność tej pomocy w wysokości określonej w art. 20 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców, dla szkoleń specjalistycznych, z uwzględnieniem przepisu § 4.

§ 3. 1. Do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą na szkolenia zalicza się:

- 1) wynagrodzenie osób prowadzących szkolenie;
- 2) koszty podróży osób prowadzących szkolenie i uczestników szkolenia;
- 3) koszty zakwaterowania osób prowadzących szkolenie i uczestników szkolenia;
- 4) amortyzację maszyn i urządzeń, w zakresie, w jakim są one wykorzystywane na potrzeby szkolenia;

- 5) koszty usług doradczych, związanych z danym szkoleniem;
- 6) pozostałe wydatki bieżące, w szczególności wydatki na materiały związane z danym szkoleniem.

2. Za koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą na szkolenia uznaje się również koszty zatrudnienia pracownika, jakie ponosi pracodawca w okresie, w którym pracownik ten uczestniczy w szkoleniu, do wysokości sumy kosztów określonych w ust. 1.

§ 4. Jeżeli pomoc na szkolenia jest udzielana małym lub średnim przedsiębiorcom prowadzącym działalność gospodarczą na obszarach, o których mowa w art. 12 ust. 1 ustawy wymienionej w § 2 ust. 2, jej intensywność zwiększa się o:

- 1) 20 punktów procentowych na szkolenia specjalistyczne oraz o 30 punktów procentowych na szkolenia ogólne;
- 2) 30 punktów procentowych na szkolenia specjalistyczne oraz o 40 punktów procentowych na szkolenia ogólne, jeżeli szkolenia te prowadzone są dla osób:
 - a) które nie ukończyły 25 roku życia i nie były wcześniej zatrudnione na podstawie umowy o pracę,
 - b) niepełnosprawnych w stopniu umożliwiającym im podjęcie pracy,
 - c) które podjęły pracę po przerwie w wykonywaniu pracy trwającej nieprzerwanie co najmniej 3 lata — w terminie 6 miesięcy od dnia zatrudnienia takiej osoby,
 - d) które ukończyły 45 rok życia i posiadają wykształcenie nie wyższe niż średnie,
 - e) które pozostają bez pracy co najmniej przez 12 kolejnych miesięcy — w terminie 6 miesięcy od dnia zatrudnienia takiej osoby.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*